

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
2.Bf.62/2011/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év november hó 29. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év október hó 25. napján kelt 27.B.595/2008/42. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott II. tényállási pontban írt testi épség elleni bűncselekményének jogszabályi megjelölése helyesen Btk.170.§ (1) bekezdése és a (3) bekezdés II. fordulata.

A vádlottat az ellene rongálás vétsége (Btk.324.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés a./ pont) miatt emelt vád alól felmenti és az ellene rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértési miatt folyó eljárást megszünteti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 4 (négy) év börtönbüntetésre enyhíti.

A vádlott helyesen 2010. július 22. napjától volt ismételten előzetes letartóztatásban.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 20.320,- (Húszezer-háromszázhusz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye a Kúriához.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság a 2010. év október hó 25. napján kelt 27.B.595/2008/42. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. Btk.170.§ (1) bekezdésében és (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének kísérletében, 1. rb. a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő könnyű testi sértés büntettében, 2 rb. a Btk.176.§ (1) bekezdésébe ütköző magánlaksértés vétségében, 1 rb. a Btk.175.§ (1) bekezdésébe ütköző személyi szabadság megsértése büntettében, 1 rb. a Btk.175.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértése

büntetésében továbbá a 1 rb. a Btk.324.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségében és ezért őt halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt 4 év 6 hó börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Fővárosi Bíróság az ítéletében rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása, valamint a bűnügyi költség viselése felől.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész a tárgyaláson tudomásul vette, míg a vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 napi határidőt tartott fenn.

A fenti határidőn belül a védő téves minősítés miatt, a vádlott felmentése érdekében, illetve a büntetés enyhítése végett jelentett be perorvoslatot.

A vádlott a másodfokú bírósághoz intézett beadványában az enyhítő körülmények nyomatékossabb figyelembe vételét kérte, továbbá előadta, nagyon megbánta amit tett, sajnálja azt. Úgy nyilatkozott, hogy hajlandó a sértettnek az okozott kárt megtéríteni.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.637/2010/6-I. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat megtartotta. A vádlott és a tanúk figyelmeztetése szabályszerű volt, az iratok ismertetése, felolvasása megtörtént. A vádlott a cselekmény elkövetését részben beismerte, ugyanakkor vitatta bűnösségét. A rongálást beismerte, tagadta azonban a sértett bántalmazását. A vádlotti védekezést a bíróság nem fogadta el, mert azt cáfolta a sértett vallomása, a tanú vallomás, a szakértői vélemény és az egyéb okirati bizonyíték. A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, és abból a bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére. A cselekmény minősítése törvényes. A kiszabott büntetés törvényes annak további enyhítése nem indokolt. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla 2012. év július hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen, azt elnapolva a Be.353.§ (1) bekezdésére figyelemmel tárgyalásra tért át, és az ügyben szakértői bizonyítást rendelt el.

A másodfokú fellebbviteli tárgyaláson a védő előadta, hogy a védece mindvégig tagadta, hogy fojtogatta volna a sértettet, állítása szerint ez orvosi adatokkal nem igazolható. Álláspontja szerint a bántalmazás nem volt alkalmas életveszélyes állapot előidézésére. Indítványozta, hogy a vádlottat a másodfokú bíróság ne életveszélyt okozó testi sértés büntetésének kísérletében, hanem könnyű testi sértés vétségében mondja ki bűnösnek.

A fellebbviteli tárgyaláson az ügyész előadta, hogy a szakértői vélemény tette szükségessé az elsőfokú bíróság számára a vádtól eltérő minősítés lehetőségének megállapítását, és erre figyelemmel áttétel folytán került a Fővárosi Bíróságra az ügy, ahol az elsőfokú ügyész módosította a vádat. Később ezzel egyezően mondták ki a vádlott bűnösségét is. A bizonyítékok körében álláspontja szerint változás nem következett be.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem tett semmi rosszat, nem érti, hogy miért került ide életveszélyes bántalmazás miatt.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán a Be.348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást.

Nem sértett eljárási szabályt akkor, amikor az előzményi ügyként csatolt büntetőügy nyomozati szakaszában azonos időszakra, azonos szakkérdés tekintetében a vádlottal szemben elvégzett igazságügyi elmeszakértői bizonyítást a tárgyalás anyagává tette, és egyúttal e körben dr. Dombai Gyula igazságügyi szakértőt is meghallgatta (33. tjkv., csatolt iratok, nyomozati irat 85. oldal). Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a sértettet a Be.304.§ -a alapján kiküldött bíró útján hallgatta ki. Helyesen utalt arra, hogy a vádlott és a sértett közötti kapcsolat a Btk.137.§ 6) pontja szerinti hozzátartozói viszonyt megalapozó élettársi kapcsolatnak nem volt tekinthető, és erre figyelemmel nem tévedett, amikor a sértettet tanúkénti kihallgatása során a Be.82.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti mentességi jogra nem figyelmeztette.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is túlnyomó részt eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Helyes indokok alapján vetette el a vádlott önellentmondó és a sértett, valamint a tanúk egybehangzó nyilatkozataival is ellentétes, orvosszakértői véleménnyel megcáfolt védekezését. A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a vádlott az eljárás során többször változtatta a vallomásait, azonban részben ténybeli beismerő vallomást tett. Az 1. tényállási pontban rögzített életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete vonatkozásában a vádlott a 33. tjkv.-hoz csatolt írásbeli nyilatkozatában nem vitatta a sértett nyakának megragadását sem.

Fontos körülmény, hogy az érdektelen tanú, a sértettet a vádlott részéről ért visszatérő bántalmazásokról naplót vezetett, így pontosan számot tudott adni az eseményekről.

A Fővárosi Ítéltábla az 1. tényállási pontban írt életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete tekintetében a Be.351.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott részbeni felderítetlenséget észlelt, ezért a Be.353.§ (1) bekezdése alapján tárgyalásra tért át, igazságügyi orvosszakértői bizonyítás felvétele érdekében.

A fellebbviteli tárgyaláson meghallgatott dr. Dombai Gyula igazságügyi szakértő szóbeli nyilatkozata az elsőfokon felvett szakértői bizonyítás eredményét megerősítette. Dr. Dombai Gyula igazságügyi orvosszakértő előadta, hogy a sértett szubjektív panasza a szakértő számára rendelkezésre álló objektív lelet adataival egybevágott. A nyakon a gégefő felett 1 - 1,5 cm átmérőjű bőralatti bevérzésből szakértői bizonyossággal vonható le az a következtetés, hogy a kis erőbehatásnál nagyobb, a közepeshez közelebbi erőbehatás érte a sértett nyakát.

Ez a mértékű erőbehatás a nyakon lévő gégeporc törésén keresztül alkalmas az életveszély sérülés létrehozására. A gégeporc eltöréséhez és ez által az életveszélyes sérülés létrehozásához elegendő kis - közepes erőbehatás is. Dr. Dombai Gyula igazságügyi orvosszakértő az objektív orvosi adatokkal alátámasztott szubjektív sértetti előadásra figyelemmel a kicsit meghaladó a közepeshez közelítő erőbehatás mértékére tekintettel úgy foglalt állást, hogy bár jelen esetben nem sérült a gégeporc, sem a nyelvcson, azonban az ujjbegy által okozott bőr alatti bevérzésekből visszakövetkeztethetően az életveszélyes sérülés kialakulásának reális lehetősége fennállt.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az alábbi kiegészítésekkel irányadó volt a felülbírálat során. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki.

- A Budapesti XVIII. - XIX. Kerületi Bíróság 2.B.XIX.378/2008/17. számú ítéletével a vádlottat magánlaksértés vétségében is bűnösnek mondta ki.
- Az 1. tényállási pontban rögzített magánlaksértés vétsége miatt a sértett 2007. év június hó 18. napján joghatályos magánindítványt terjesztett elő (nyomozati irat 25. oldal)
- A 2. tényállási pontban írt magánlaksértés vétsége miatt a sértett 2008. november 14. napján joghatályos magánindítványt terjesztett elő (nyomozati irat 19. oldal)

A fenti kiegészítésekkel teljes körűen megalapozottá vált, az iratok tartalmának megfelelő, okszerűen indokolt, logikus mérlegeléssel megállapított ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, így a vádlott és védője ez irányú fellebbezése - a Be.351.§ (1) bekezdése, valamint a Be.352.§ (3) bekezdésében foglalt felülmérlegelés tilalmára figyelemmel - eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A Fővárosi Bíróság helyes jogi indokok alapján törvényesen minősítette a vádlott cselekményeit, csupán a 2. tényállási pontban rögzített testi épség elleni bűncselekményének jogszabályi megjelölése szorult pontosításra, ez helyesen a Btk.170.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés II. fordulata.

A 2010. év október hó 25. napján ügydöntő határozatot hozó Fővárosi Bíróság a Btk. 2.§-ának helyes alkalmazásával járt el akkor is, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.324.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségében is megállapította. A megalapozottan rögzített ítéleti tényállás szerint a vádlott cselekménye 33.000 forint rongálási kárt okozott.

A Btk.138/A.§ a) pontjának 2012. év április hó 15-i hatállyal történő módosítása azonban a másodfokú bíróság számára azt a helyzetet eredményezte, hogy a Btk.2.§ 2. mondata alapján e bűncselekmény tekintetében az elbíráláskor hatályos büntető törvényt, míg az egyéb bűncselekmények tekintetében az elkövetéskor hatályos Btk.-t alkalmazta.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint főszabályként az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezéseinek vegyes alkalmazása kizárt, azonban a kombinatív jogalkalmazás kifejezetten kötelező, ha a bűnhalmazatban álló valamely cselekmény az elbíráláskor már nem bűncselekmény. A bűncselekménynek nem minősülő cselekményt ez esetben az elbíráláskori törvény szerint kell elbírálni (felmentő rendelkezést hozni), míg a bűnhalmazatban álló egyéb bűncselekményeket az elkövetéskori törvény szerint kell elbírálni (BH.1995.72.).

A másodfokú elbíráláskor hatályos Btk. 138/A.§. a) pontja szerint a Btk.324.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége esetében a kár kisebb, ha 50.000 forintot meghaladja. Jelen esetben a vádlott által okozott rongálási kár 33.000 forint.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat az ellene rongálás vétsége (Btk.324.§ (1) bekezdése és (2) bekezdése a) pont) miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontja alapján - mivel a bűncselekményi kárértéket a rongálási cselekménye nem érte el - bűncselekmény hiányában felmentette.

A Be.337.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a vádlott által rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt folyó eljárást megszüntette mivel a cselekmény elkövetésétől (2007. június 17.) számított két év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak (1999. évi LXIX. törvény 11. § (7) bekezdése, 84. § (1) bekezdés g) pontja és 157.§ (1) bekezdés b) pontja.)

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során felmerülő súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomó részt felsorolta és azoknak megfelelő nyomatékot

tulajdonított. A másodfokú bíróság által kiegészített ítéleti tényállásra figyelemmel megalapozottan hivatkozott arra a Fővárosi Bíróság, hogy az 1. számú elítélésre tekintettel a vádlott a Btk.137.§ 15. pontja értelmében különös visszaeső. További enyhítő körülmény azonban, hogy a vádlott által megvalósított legsúlyosabb testi épség elleni bűncselekmény (életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete) a kísérleti szakon belül is távoli kísérletnek minősül és tovább enyhít a jelentősnek tekinthető időmúlás.

A fentiekre és arra figyelemmel, hogy a bíróság a vádlottat az ellene rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentette a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Btk.37.§-ában meghatározott büntetési célok az elsőfokú bíróság által kiszabottnál rövidebb tartamú börtönbüntetés meghatározásával is biztosíthatóak, a másodfokú bíróság ezért a kiszabott szabadságvesztés tartamát enyhítette.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján pontosította a vádlott előzetes fogva tartásának adatait.

Az elsőfokú bíróság ítéletének járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet meghozataláig az előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése a Be.381.§ (1) bekezdésében alapul.

Budapest, 2012. év november hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor
s.k.. Ujvári Ákos s.k..
Fatalin Judit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Fővárosi Bíróság 27.B.595/2008/42. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla a 2.Bf.62/2011/26. számú ítéletében írt változtatásokkal 2012. november hó 29. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. év november 29. napján

dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke